

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΙΟΥΛΙΟΥ

15 Ιουλίου 2007
Κυριακή Ζ΄ Ματθαίου - 630 Πατέρων

«Υμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου»

Ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ, ἀδελφοί μου, μᾶς τοποθετεῖ ἐνώπιον ἐνὸς προβλήματος ποὺ δὲν εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὴν ἐν πράξει χριστιανικὴ ζωὴ. Ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ σήμερα τοὺς ἑξακοσίους τριάκοντα φωτοφόρους πατέρες τῆς Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, οἱ ὅποιοι στὸ εὐαίσθητο αὐτὸ θέμα τῆς χριστιανικῆς πράξεως ὑπῆρξαν ἀπολύτως συνεπεῖς πρὸς τὴ θεωρητικὴ πίστη τους. Οἱ γνωστοὶ ἀπὸ τὴν ἱστορία ἀγῶνες τους γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη πίστη ἀλλὰ καὶ ὅλη ἡ ζωὴ καὶ πολιτεία τους τοὺς κατέστησαν φῶς τοῦ κόσμου, πρὸς τὸ ὁποῖο στρέφονται ὅλοι οἱ χριστιανοί. Γι' αὐτὸ τὸ φῶς ὁμιλεῖ σήμερα ὁ Κύριος. Ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ χριστιανοὶ μποροῦν νὰ λάμπουν ὡς δυνατὰ φῶτα, ἐφ' ὅσον ἡ καθημερινὴ ζωὴ τους, οἱ πράξεις καὶ τὰ ἔργα τους εἶναι συνεπῆ πρὸς τὴν χριστιανικὴ πίστη. Ἡ χριστιανικὴ ζωὴ εἶναι ἀναγκαῖα καὶ εὐλογημένη συνέπεια τῆς ζωντανῆς πίστεως τοῦ χριστιανοῦ. Εἶναι δὲ τόσο σημαντικὸς παράγων στὴ ζωὴ μας, ὥστε καὶ αὐτὴ ἡ δόξα τοῦ Οὐρανίου Πατρὸς ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων ἐξαρτᾶται ἐξ αὐτοῦ κυρίως, ἀφοῦ ὅταν «ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα θὰ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς».

Οἱ χριστιανοὶ καλοῦνται νὰ στραγγαλίσουν κάθε διάθεση ὑποκρισίας. Ἡ ἀσυνέπεια μεταξὺ ἔργων καὶ λόγων, βίου καὶ πίστεως γίνεται ἀφορμὴ νὰ βλασφημεῖται τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Θεοῦ. Οἱ ἐχθροὶ εἶναι ἔτοιμοι νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τῆς πίστεώς μας, ἀρκεῖ νὰ δοῦν κάποιον ἀπὸ μᾶς νὰ ἐπιτελεῖ ἄνομα ἔργα. Ὁ Χριστιανικὸς βίος ἔχει ἀπαιτήσεις ἀδελφοί μου. Δὲν εἶναι λόγος κενός, ἀλλὰ μεστὴ περιεχομένου πραγματικότητα. Δὲν εἶναι θεωρία, ἀλλὰ ἔργο καὶ πράξη. Ὅταν τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μας στρέφονται πρὸς τὸν Θεό, γιὰ νὰ ἐκφράσουμε τὴν πίστη μας, συγχρόνως πρέπει νὰ στρέφονται καὶ πρὸς τὴν καθημερινότητα τοῦ βίου, ὥστε νὰ γίνεται τὸ ἅγιο θέλημά Του. Ἐὰν ἐμεῖς ποὺ ἔχουμε τὴν χριστιανικὴ ιδιότητα ἄλλα πιστεύουμε καὶ ἄλλα πράττουμε, μᾶς ἀξίζει ὁ ἐπιτιμητικὸς λόγος τοῦ Κυρίου. «Υμεῖς ἔξωθεν μὲν φαίνεσθαι τοῖς ἀνθρώποις δίκαιοι, ἔσωθεν δὲ μεστοὶ ὑποκρίσεως καὶ ἀνομίας» (Μάτθ. κγ' 8).

Οἱ χριστιανοὶ τῆς πίστεως καὶ τῶν ἔργων εἶναι τὸ φωτεινὸ παράδειγμα σὲ ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς. Ἡ πίστη μας εἶναι τόσο τέλεια, τόσο ἄρτια ὅσο καὶ ὁ Κύριός μας, ὁ ὁποῖος μᾶς βεβαιώνει ὅτι ἡ πίστη λυτρώνει, ἀλλὰ πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπὸ τὰ καλὰ ἔργα,

άλλιώς είναι νεκρά. Ἡ ζῶσα καὶ δι' ἔργων ἐκδηλουμένη πίστη εἶναι φῶς δυνατό. Εἶναι προσκλητήριο σάλπισμα πρὸς ὅσους δὲν τὴν γνώρισαν ἀκόμη. Ἰσχύουν οἱ λόγοι τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «ἦτε γὰρ πότε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· (Ἐφес. ε' 8) καὶ τότε «μέγας κληθήσεται» αὐτὸς ποὺ πρῶτα «ποιεῖ» τὰ ἔργα καὶ ἔπειτα «διδάσκει» τοὺς λόγους.

«Ὑμεῖς ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου». Τὸ «ὕμεῖς» ὑπονοεῖ τὸν ἀληθινὸ μαθητὴ τοῦ Χριστοῦ ποὺ ἔχει ἐγκολπωθεῖ τὸ Εὐαγγέλιο καὶ μὲ τὰ ἔργα του ἀγωνίζεται γιὰ τὴν δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὴν εἰρήνευση τῶν ἀνθρώπων, γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ νόμου τῆς ἀγάπης, καὶ μεταμορφώνεται σὲ «ἄλας τῆς γῆς». Ἡ χριστιανικὴ ιδιότης, ἡ φωτισμένη συμπεριφορὰ, ἡ πίστη δι' ἔργων ἐκδηλουμένη δὲν ἀποτελεῖ προσωπικὴ μόνο ὑπόθεση ἀλλὰ καὶ δημόσιο λειτουργημα. Ὅπως ἀκριβῶς ὁ ἰατρὸς δὲν σπουδάζει τὴν ἰατρικὴ γιὰ τὸν ἑαυτό του, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἐξασκήσῃ τὸ ἐπάγγελμα πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν ἀσθενῶν, ἔτσι καὶ ὁ χριστιανός, ὁ μαθητὴς, δὲν πρέπει νὰ κρατήσῃ γιὰ τὸν ἑαυτό του τὴ δωρεὰ τοῦ Θεοῦ, τὴν πίστη καὶ τὰ καλὰ ἔργα, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὴν μεταδώσῃ καὶ στοὺς ἄλλους· «Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων», ὅχι βεβαίως μὲ τὴν αὐτοπροβολὴ καὶ φαρισαϊκὴ διαφήμιση, οὔτε μὲ ἰδιοποίησι καὶ μονοπώλησι τῆς χάριτος ἀλλὰ μὲ ἀνιδιοτελεῖ καὶ αὐθόρμητη ἱεραποστολή, ἐν πνεύματι θυσία καὶ μὲ δοξολογία τοῦ ἀύξάνοντος καὶ δίδοντος καρποφορία Θεοῦ.

Ἀδελφοί μου, ὅποιος ἀδιαφορεῖ γιὰ τὸν νόμο τοῦ Χριστοῦ καὶ ἔμμεσα ἢ ἄμεσα διδάσκει τοὺς ἀνθρώπους νὰ τὸν περιφρονοῦν, θὰ ἀποκλεισθῇ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἀντιθέτως «ὁ ποιήσας καὶ διδάξας» εἶναι μέτοχος τῆς Βασιλείας ἀπὸ αὐτὸν ἐδώ τὸν κόσμον. Σημειώνουμε ὅτι ὁ Ἰησοῦς προτάσσει τὴν ἔμπρακτὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἐντολῶν τοῦ ἀπὸ τὴν διδασκαλία μόνον μὲ τὸ λόγο, διότι τὸ ζωντανὸ παράδειγμα ἀποτελεῖ τὴν πλέον πειστικὴ διδασκαλία. Ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος παρατηρεῖ «ὥσπερ γὰρ τὸ διδάσκειν ἄνευ τοῦ ποιεῖν κρίνει τὸν διδάσκοντα οὕτω τὸ ποιεῖν μὲν, ἑτέρους δὲ μὴ ὑψηγεῖσθαι ἐλαττοῖ τοῦ μισθοῦ».

Θέλεις νὰ εἶσαι τὸ φῶς τοῦ κόσμου; Μπορεῖς νὰ ἀποτελεῖς τὸ πνευματικὸ φῶς τοῦ κόσμου μὲ τὴν ζωὴ καὶ τὸ ἦθος σου, μὲ τὰ καλὰ σου ἔργα, μὲ τὴν μετάνοιά σου, τὴ μυστηριακὴ ζωὴ. Οἱ ἐορταζόμενοι πατέρες ὑπῆρξαν «φῶς τοῦ κόσμου» μὲ τὴ σοφία καὶ τὴν ἀγιότητά τους.

Ὁ ἀληθὴς μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ δὲν κρύβει τὸ φῶς, ἀλλὰ τὸ μεταδίδει καὶ στοὺς ἄλλους μὲ τὴν ἱεραποστολή, ὅπως ἀκριβῶς συνέβη στὴν ἐποχὴ τῶν πατέρων, ὅταν ἐκχριστιανίσθηκε ὁλόκληρη ἡ Εὐρώπη, μεγάλο μέρος τῆς Ἀσίας καὶ μετεβλήθη ἡ ρωμαϊκὴ αὐτοκρατορία σὲ χριστιανικὴ οἰκουμένη.

Ὁ μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ διατηρεῖ καὶ συγχρόνως τηρεῖ τὸ σύνολο τῶν ἐντολῶν, ὅπως ἀκριβῶς καὶ οἱ πατέρες ποὺ ἀγωνίσθησαν γιὰ τὴ διατήρησι τῆς πίστεως χωρὶς νοθεῖα καὶ

παραχάξεις, χωρίς αφαιρέσεις ή προσθήκες, όποτε και τήν παρέδωσαν άκμαία και άνόθευτη στούς μεταγενέστερους. Οί έορταζόμενοι πατέρες «είναι τὸ φῶς τοῦ κόσμου» και με τήν πίστη πού μάς παρέδωσαν μάς άναγεννοῦν, μάς ζωογονοῦν, μάς φωτίζουν διαρκῶς, και για αυτό ζητῶντας τήν εὐχή τους ἄς θέσουμε τὸν ἑαυτό μας κάτω ἀπὸ τήν σωστική καθοδήγησή τους, για να σωθοῦμε. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Ν.Κ.

[dkpdf-button]